

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Fylke:

Nord-Trøndelag

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Roan

Emne:

Transport av tøy

Bygdelag:

Oppskr. av:

Peter Christen

Gard:

(adresse):

Mogemndet.

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

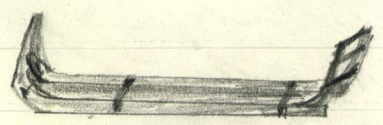
Transport av tøy.

Roan er en typisk
 omkringsbygd med jord og
 skogbruk. Som de allmestlige
 nordnorske bygder. Lige før 1880.
 90 år ble spillet skogbruket en
 mindre rolle. - Avans
 nitruer og tpe i de seinere
 min gleden skoghandelen som
 gaddt sled her, ca. lig før 1870.
 avne og fram til. tidvinder.
 skiftet. Det var derfor godt
 ut som, måtte en ofte det dag
 lige brød for bygden og
 bygda i særlig grad husdyr-
 holdet. Toa selve godt
 auger så ble dette drevet
 stort sett på samme måten
 fram til 1870 avne som det
 hadde, nok på 100. tall.
 Men hadde det foregått en
 minimal utvikling i det
 tidrom. De godt stykker og

2
poller som var naturföre-
ble knikt hi hornad artiden
eller artiden, som siu noon
som fraulis u i bruk; Horn-
äcken, Eforäcken, Hornfröa,
Gullreina, o. s. v. Hornit var
en kostelig gave, og jeg har
selv hørt gamle fader, som var
godt kjendte, kalle hornet for:
Guldgaven, Gullet Guldknud!
Ja, uttrykket Guldknud
kan nu fraulis höre og gam-
le smickanfader.

Men sanking av en hi hund
var og ble det utappeligt
sammenarbeide for praktisk
falt saublige heimer i bygda
Gården her er paa en storlig
stør. Lag har vi paa S. som
som vi daer i. mal. So hui-
mum er de ingu tilkone.
Vi er gitt over hi eldende
smaleriker. So drues her
et ganske interst jordbrua,
sälforvlingene er i forhold
hi jordvidden ganske store.
Petter høst som jordbrua
sinn du store frangaugen
fra flo arne og da erlig kring
arhundre sigt, saerlig og
plaumessig grøfning, beste
redskap, kinstgjødrel, og
fr. m. v. sa mitte og
arbeidsmåten sigt karakt.

Og fælgelig mætte også han.
 Spøsten av høytt ble mer ra-
 bjørnet. For ved den høytt kinn
 av uilgras og pollhog som ble
 breidd utover og for kutt på
 "kannen. So ble jo for et som
 for det mest de skar av klipp
 og sjuvotet, hejst og kjøst
 heim på davis og gner eller
 på lotkjillet høg og gner.
 Denne transportmåten er ganske
 ens på alle brukt hvor man
 har best. So de som ikke har
 best, er det mange som kinn
 ned og kjøst, men det er
 jo suabrytne som kinn
 høytt i hær, og da mytter de
 kinn. Et par suabrytne har
 jeg sett. Gravelen ligger i hær
 på en litt større høgkjilt land-
 vogn. Og på ligger disse et
 stykke har jeg sett, manne og
 de lasset og konna gikk bar
 lasset og kjøst på.
 Like tid for et par oranssæde
 siden var det rotledet -
 "rotstään" som var det al-
 minnelige transportmiddel for
 høg sommer tid.

Den ble brukt av 1 eller 2 personer.
 Under Gjellslatten er den i bruk

Franklin. Pösklöän mätte suutt
 om sunn uine plasseu for rill-
 slöän. Dulle var forrett som
 u pokslöä, med forsynt med
 2 byie mist på baderst¹/₂.
 part. Slöän ströa da laugs
 bannen med kreftt avrulleu,
 mens byuloru holdt den oppo
 bok. Fullslöän ble så polöst
 av höy vogn og darris.

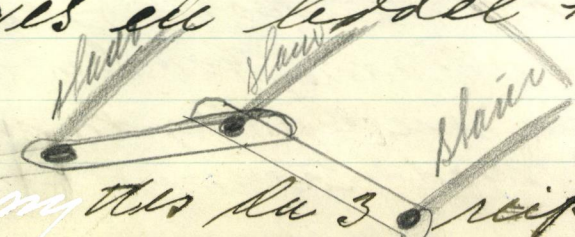
Enne frage til midten av for-
 ge der hindre var det i meng-
 de mig av sunn höy tierer byra
 på himegjordene. men disse
 er no helt forvunnet. Om
 de lever franklin i slike
 navn som: Brimugst,
 Brubanken, Brudalen,
 Brimyrn, Brickra osv.
 No fubegär hauspottu av
 graset fram til besja med
 slepser. Men de som ikke
 har hist, kaver det.

Vaulig er det at kavn som
 kavn hjelpe til med høyanna,
 ma bybre dette.
 hauspott av gras eller höy
 på sloe har jeg ikke sett.
 Heltt ikke tilk av svorsma
 eller bypeshma. men her
 er go kavn på kavnene jorden.

Men ble i gamle dager dulle
 en utskant fullblott.

og det var gærder som kunne
ha opp til 80 vinterlass i fjell.
Men fjellstøtten er gaffelstøt
tilkann. Men kunne er det
fram til ganske anseelige
formengder som tidligere
fraktes heim fra fjell.

Denne dærlige forår som f. eks. 1933
ble det slått søgt meget i
fjell. Men så har bygden
begynt sjelden gade fjellstøt.
Mange wa slått land, angår
sommers tid foregår framfor
ten av høyet grad de bliver
eller stanken med hjelp av
forneorte rotseid, eller
hvis meget er kort boret de
der i fjellet "over høyet
passe." Den bygden ikke holdes
ca - 12 - 15 kg høyet. Det er en
gammel regel at det skal
være 9 byggen i ei eke
sammenlass og videre 3 seles
i et vinterlass. Men som
berent lass og lass kan
være 10 eller 12 kg.
Hanspoten av høyet
heim fra fjell foregår
alltid i vinterstid. De
mytter da langklide med
stældrag. Over lasset
legges en ledde høyetang

Det mytter da 3 reip

I det ~~sist~~ har man sett
 stöttingen i bruk. De legger
 da lange planker mellom
 bukkene og geita. På stöt-
 tingen kan de jo kjøre
 gressen storde lassene
 på en vanlig langslid.
 De var nøye på at det
 foret skulle bli med. Sist
 lasset klatte de fjerringa.
 Hadde de bare et lass kjørt,
 sa de: A hi bare fjerringa
 igjen.

Men de en vinter med dår-
 lig føre, svakkte de som
 hadde høy på samme vegge-
 lag, og bestemt en høy
 på alle ställen ude med og
 kjøpte seg en. Det var det
 mest en skam å kjøpe høy om
 man ikke selv hadde vært med
 å kjøpe meg.

Det kunne ude vintre med
 slike svømmegder at det var
 vanskelig ude å få høyet heim.
 De stolt da på april skären
 og da mykne de tungen på
 besten. En gammel mann som
 døde i 1911 fortalte at han som
 ung hadde vært med nordom
 Bagna - ca 2. mil høyere. eller høy.
 en april dag da de kom fram, fant
 de ikke høystammen, for den var helt
 gjent synder sukk. Og de måtte
 kjøpe heim med lomme sleder.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING
 adf. NORSK FOLKEMUSEUM
 BYØDØY